

veto

onafhankelijk studentenblad

jaargang 46 nummer 4
12 november 2019
tweewekelijks blad
erkenningnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

PB-PP | B-02817
BELGIËM - BELGIQUE

Nie wieder Oktobercampagne

INTERNATIONAAL

Doolhof vluchtelingen
aan de KUL

STUDENT

LOKO's wankele
overlastcampagne

NAVRAAG MET PHILIPPE SANDS

'Europa gaat een
duistere kant uit'

Regelkundig hindernissenparcours houdt vluchtelingen weg van de KU Leuven

Slechts 37 studenten aan de KU Leuven hebben een statuut van (kandidaat of erkend) vluchteling. Dat is minder dan 0,4% van alle internationale studenten aan alle campussen van de KU Leuven. Waarom vinden zij zelden hun weg naar het Vlaams Hoger Onderwijs?

door [Jeremy Van Weyenberg](#) en [Pieter Jesspers](#)

Drie jaar geleden startte Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) met een versoepelde erkenningsprocedure om vluchtelingen te helpen bij het bekomen van een gelijkwaardigheid voor hun buitenlandse diploma's; broodnodig om te kunnen deelnemen aan de Vlaamse arbeidsmarkt. Als een vluchteling aan NARIC-Vlaanderen, bevoegd voor de arbeidsgerichte erkenning van diploma's behaald buiten de EER, niet de nodige documenten kon verschaffen, kon die terecht aan de universiteiten voor een versoepelde procedure.

Die procedure werd twee jaar geleden geëvalueerd door *Veto* en toen werd vastgesteld dat niemand aan de KU Leuven daar gebruik van had gemaakt. Inmiddels is de procedure afgeschaft. De KU Leuven werkt als adviseur wel nog samen met NARIC bij vragen over de equivalentie van buitenlandse diploma's van vluchtelingen met specifieke Belgische opleidingen.

Sesam, open U

Aleidis Devillé, coördinator van MaxiPAC - een project dat meer harmonisatie wil brengen in de doorstroom van vluchtelingen naar het Vlaamse Hoger Onderwijs - haalt aan dat vluchtelingen meestal bij eerstelijnsdiensten terecht komen zoals het OCMW, het CAW, de VDAB en de vakbonden. Hoewel zij goede bedoelingen hebben, kennen zij de problematiek soms te weinig.

Studenten die willen verder studeren, worden er vaak doorverwezen naar instanties die eigenlijk niet bevoegd zijn, zoals NARIC-Vlaanderen. NARIC houdt zich bezig met de erkenning van diploma's voor de arbeidsmarkt, niet voor de toelating tot opleidingen hoger onderwijs. Daarvoor zijn de onderwijsinstellingen zelf bevoegd. Ook deelt men hoogopgeleide vluchtelingen volgens Devillé te vaak in bestaande standaardtrajecten in: ze worden dan aangeraden om te gaan poetsen of in de groendienst te gaan werken, ondanks hun buitenlands bachelor- of masterdiploma.

Iedereen gelijk voor de wet

Jan Raeymaekers, directeur Onderwijsprocessen aan de KU Leuven, benadrukt het belang van de autonomie van de instellingen bij de toelatingen. Hij ontcracht het idee dat enkel buitenlandse studenten toegelaten worden: iedereen gelijk voor de wet. Alleen staan de diploma's van studenten met een vooropleiding in de Vlaamse Gemeenschap in een overheidsdatabank en kan de KU Leuven die in *realtime* controleren via een voorinschrijving. Studenten met een andere vooropleiding moeten zich wenden tot de Engelstalige website om daar een aanvraag in te dienen.

Toch heeft de KU Leuven geen specifiek aangepaste programma's voor vluchtelingen. De inmiddels opgeheven stuurgroep die zich bezighield met de begeleiding van vluchtelingen, hield dan ook als uitgangspunt 'het begeleiden en omkaderen binnen het bestaande aanbod' aan.

'We gaan niet soepeler zijn voor de vluchteling. Wij hebben onze kwaliteitsvereisten'

[Jan Raeymaekers](#), directeur Onderwijsprocessen aan de KU Leuven

Raeymaekers concludeert: 'We hebben een heel breed programma van Nederlandstalig en Engelstalig onderwijs en voorbereidingsprogramma's, maar geen apart programma voor vluchtelingen, zoals de VUB heeft gedaan tijdens de vluchtelingencrisis. We gaan ook niet soepeler zijn voor de vluchteling. Wij hebben onze kwaliteitsvereisten.' Raeymaekers benadrukt wel dat er wel een vorm van begeleiding en omkadering is voor vluchtelingen.

Toelating: hoge verwachtingen

Een eerste vereiste die regelmatig voor moeilijkheden zorgt bij studenten, is de taalvereiste. Anderstalige studenten die aan de KU Leuven moeten steeds minstens een B2-niveau hebben in de taal van de opleiding.

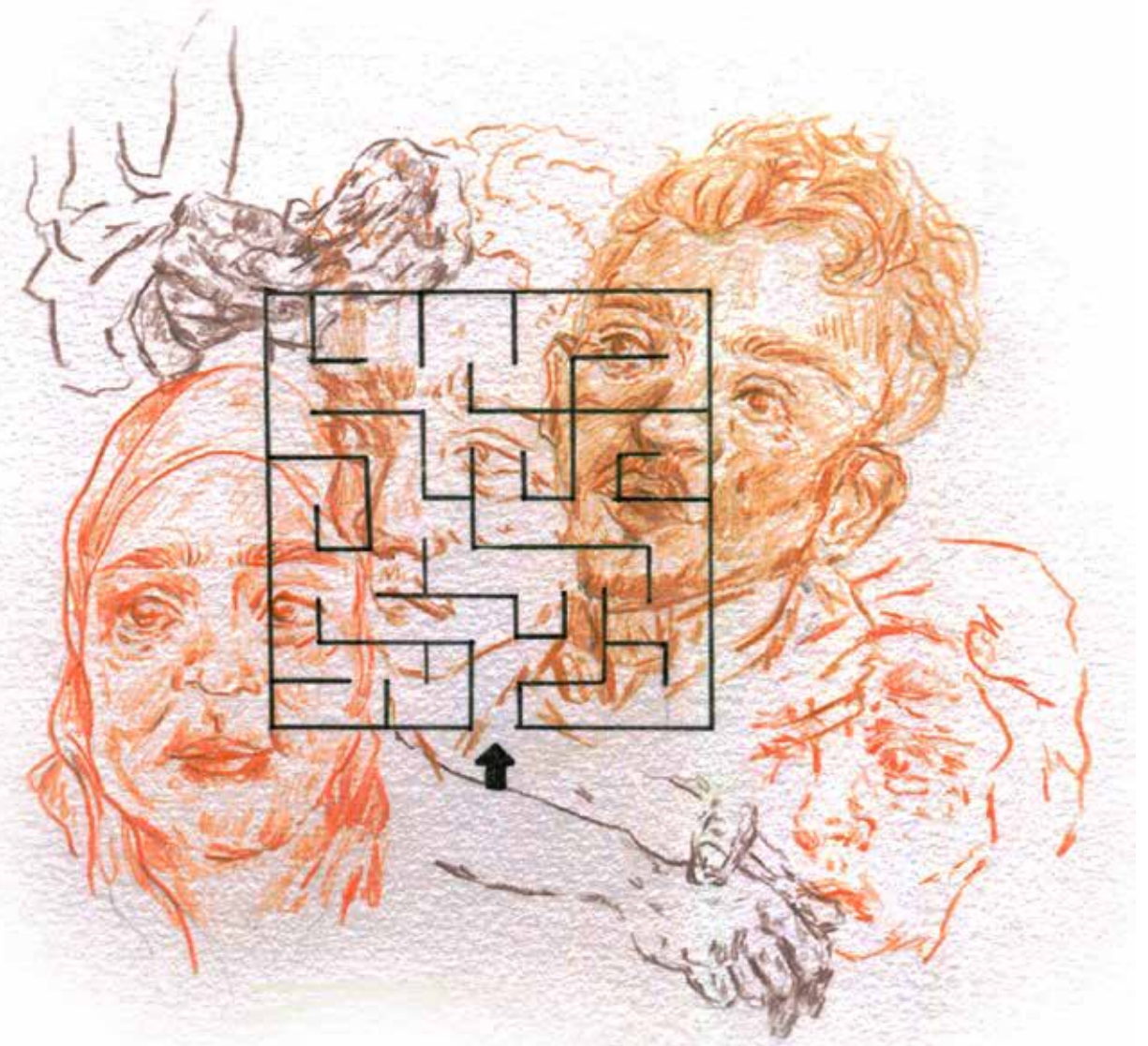
Volgens An Peeters, verantwoordelijke van het EVC-beleid van de Associatie KU Leuven, ligt het probleem deels bij de taalopleidingen van de CVO's, die onvoldoende voorbereiden op het benodigde taalniveau voor het Hoger Onderwijs. De taalcentra verbonden aan de KU Leuven hebben een veel meer gerichte opleiding. Hoewel die ook veel duurder is, wordt daar volgens Peeters financieel aan tegemoet gekomen in samenwerking met de VDAB.

Ook Devillé staat kritisch tegenover de taalcursussen van instellingen als het CVO. De huis-, tuin- en keukentaal die daar wordt aangeleerd is volgens haar niet meteen de juiste voorbereiding op een academische opleiding. Daarnaast hekelt ze de hoge taaleisen waaraan studenten moet voldoen om te starten en pleit zij ervoor om die taal niet te hoog te leggen: 'Als je kijkt naar onze Belgische studenten, zijn er daar ook nog veel die dt-fouten maken en niet weten hoe ze een tekst moeten schrijven. Dat leren ze juist nog.'

Verder vormen volgens haar de wachttijden soms een probleem voor de vluchtelingen en speelt financiering ook een belangrijke rol: 'Universiteiten en hogescholen kunnen niet aan één vluchteling massa's geld geven. Bij elke vluchteling een volledig geïndividualiseerd traject volgen en die bij elke stap begeleiden, is financieel niet haalbaar,' aldus Devillé.

Inschrijving: het doolhof gaat verder

Raeymaekers verheldert hoe de inschrijvings- en erkenningsprocedures juist werken. Per opleiding kijkt men eerst naar de diplomaverensten en de vooropleiding van de applicant. Het is mogelijk dat men een student bijvoorbeeld wel toelaat, maar een voorbereidingsprogramma oplegt. De faculteit bepaalt dan wat de inhoud is van dat programma. Vervolgens gaat men bij de samen-

© Esther Vandenbergh

stelling van het ISP kijken voor welke vakken men kan worden vrijgesteld, wat voor iedereen op dezelfde manier werkt. Het kan ook dat een student bepaalde competenties heeft verworven en die niet als dusdanig kan bewijzen via een diploma-kwalificatie. Een EVC-procedure (erkenning voor elders of eerder verworven competenties) kan dan een oplossing bieden.

Raeymakers illustreert dit met het voorbeeld van iemand die Arabisch als thuistaal heeft en hier Arabistiek komt studeren, maar via een test en een intakegesprek een attest krijgen en zo vrijstellingen verdienen.

Hoewel het voordelig lijkt dat studenten via deze procedure door talenkennis of beroepservaring vrijstellingen bekomen, wordt hier amper gebruik van gemaakt door buitenlandse studenten. Aan heel de associatie KU Leuven waren er tussen 2016 en 2018 slechts 128 EVC-dossiers. Slechts zeven van deze 128 kandidaten hadden een nationaliteit van buiten de EER, waaronder overigens drie Canadezen.

In het kader hiervan legt Devillé uit waarom

die procedures zo weinig worden aangevraagd door mensen van buiten de EER. Om te beginnen is het een zeer complexe procedure: als iemand naar hier komt met een Arabisch diploma of uitsluitend Arabische cursussen, dan is het niet evident voor hogescholen en universiteiten om competenties vast te stellen. Ook het vaststellen van werkervaring en dergelijke is dan soms lastig.

Men kan daarnaast via een EVK-procedure (erkenning voor elders verworven kwalificaties) vrijstellingen bekomen voor vakken die men al in zijn/haar vooropleiding heeft gevolgd. Die is ook kosteloos, in tegenstelling tot de EVC-procedure. Deze is volgens Peeters een pak minder zwaar voor de applicant, aangezien die zichzelf al bewezen heeft in een vooropleiding. Dit moet volgens haar ook de eerste stap blijven, aangezien grote EVC-procedures vaak maar zin zouden hebben als de applicant al veel jaren werkervaring heeft. De testing en begeleiding bij EVC-procedures zijn ook standaard in de taal van de opleiding zelf, wat een struikelblok kan zijn voor anderstaligen.

De KU Leuven voorziet ten slotte in een een

aantal vaste schakel -en voorbereidingsprogramma's. 'Maar het is niet omdat die voor een bepaalde opleiding niet bestaan dat wij dat niet ad hoc zouden kunnen aanbieden. Het gebeurt regelmatig dat iemand met het diploma van zijn vooropleiding gaat aankloppen bij een opleiding en dan wordt toegelaten mits een voorbereidingsprogramma, van bijvoorbeeld vijf vakken. Dan wordt dat programma echt op maat van u gemaakt', aldus Raeymaekers. Ook hogescholen voorzien andere opties, zoals de Maxi-PAC procedure die wordt uitgetest aan Thomas More en het voorbereidingsjaar voor anderstalige nieuwkomers aan de UCLL.

Voor de vluchtelingen zelf zorgen de complexe procedures, wachttijden en administratieve vaak voor procedurele doolhoven waarin het licht aan het einde van de tunnel soms ver zoek lijkt. Tijdens het schrijven van dit artikel hebben wij gesproken met een vluchteling woonachtig in Leuven. Zijn verhaal leest u binnenkort op [veto.be](#).